

Scénář k rozhlasové reportáži – rozhovor s panem Františkem Hotovým

Průvodní slovo čtou: Ondřej Mrzílek, Vilém Raida a Lukáš Hefner

Náš pamětník František Hotový je velkopopovický rodák. S Velkými Popovicemi ho pojí jak osobní, tak profesní život. Od 80. let s drobnými přestávkami dodnes působí jako učitel českého jazyka a hudební výchovy na zdejší základní škole. Od malička se věnoval hokeji, později hokejisty trénoval.

Když byl v našem věku, psal se rok 1968.

My jsme se to dozvěděli ráno v 5 hodin, kdy můj strýc na nás zabouchal na okno: „Jsou tady Rusáci.“ A tady v Popovicích to bylo docela náročný, protože na polích v okolí byly soustředěny okupační vojska – takže to bylo celé pole mezi Popovicemi a Kunicemi. My jsme měli docela strach, já byl docela vyděšený, protože v té době mně bylo 14 let.

Byly prázdniny a František šel na oběd do pivovaru v Popovicích, kde pracovala jeho maminka.

A v tu dobu po silnici směr Strančice projížděly motorizované jednotky spojeneckých vojsk, takže tam v kopolích těchto transportérů byli kulometčíci, kteří neustále točili tím kulometem na lidi, kteří šli kolem nebo se pohybovali poblíž. Takže jsem měl docela strach, to mě negativně ovlivnilo.

Po základní škole začal František Hotový studovat na gymnáziu v Říčanech.

Bohužel bylo to poznamenáno normalizací, takže my jsme přišli hned v 1. ročníku o učitele na matematiku, který vlastně, jak se říká, byl odejit.

Když se konala „Série století“ v ledním hokeji mezi Sovětským svazem a Kanadou, silně tuto sportovní událost prožíval.

Jelikož Kanada, profesionálové, tenkrát, to byl náš vzor, po tom turnaji jsem si koupil bílé tričko, červený sprej, ze čtvrtky jsem si vystříhl javorový list, nastříkal jsem si ho na tričko jako velkej frajer a vyrazil jsem na gymnázium na vyučování. S tímto tričkem jsem vydržel do velké přestávky a bylo mi řečeno, abych se okamžitě převléknul, že bych taky už nemusel pokračovat ve studiu. Tady vidíte, jak to bylo docela složité politicky. Nesměli jsme vyslovit svůj názor, v rodinách nás varovali: Tohleto je takhle, ale nesmíš to nikde říct.

Na nesvobodu pamětník narážel i při dalším studiu, na vojně a když začal učit. Sametová revoluce v roce 1989 ho zastihla už na škole ve Velkých Popovicích.

Tady byli tenkrát docela mladý učitelé, tak jsme jezdili pravidelně na Václavské náměstí. No a ta situace se celá potom zlepšila. Zlepšila se i situace vůbec ve školství, v té době, po revoluci, a už to nebylo takové upjaté, mohli jsme si do toho vnášet to, co jsme potřebovali, a začalo mě to hodně bavit.

Polistopadová doba přinesla Františku Hotovému nové možnosti. Stal se ředitelem zimního stadionu, působil ve vedení obce a na jedno období stanul v jejím čele jako starosta.

Pro naši generaci má tento vzkaz:

Řídit se hlavně těmito pravidly: nelhat, nepomlouvat, no a nekrást. Nejhorší je pomluva, pomluvy se nezbavíš. A když se budeš proti pomluvě bránit, je to ještě horší. Podle mě je to ta nejhorší lidská vlastnost a vůbec největší hřích – dalo by se to říci – někoho pomluvit.